

## POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku E. H. , T. H. , W. H.  
i A. H.  
przy uczestnictwie A. J. , J. P. , U. S., M. Ł., W. R. , H. M. , P. Z. , M. H. , A. K. , E.  
S., B. S. , B. B. , A. B. , W. B. , Z. B. , K. M. i Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta K.  
o zasiedzenie,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 6 lutego 2020 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców  
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.  
z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza solidarnie od wnioskodawców na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej oraz na rzecz J. P. kwoty po 1350 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej

pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 5 grudnia 2018 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołali się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

W judykaturze Sądu Najwyższego zostało wyjaśnione, że przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej oznacza, iż dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątpienia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ., z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, nie publ. i z dnia 13 marca 2017 r., I CSK 596/16, nie publ.). Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej należy wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom, były więc dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156).

Bliższa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej nie pozwala przyjąć, by była ona - w powyższym rozumieniu -

oczywiście uzasadniona. Skarżący nie wykazali, że zastosowanie powołanych w skardze kasacyjnej przepisów prawa, których naruszenie w ich ocenie ma skutkować oczywistą zasadnością skargi, było - w okolicznościach sprawy ustalonych przez Sądy obu instancji - oczywiście błędne lub doprowadziło do tego, że zaskarżone postanowienie jest oczywiście nieprawidłowe.

Lektura całej skargi kasacyjnej, tj. wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wraz z jego uzasadnieniem oraz powołanych podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, prowadzi do jednoznacznego wniosku, że wywody skargi kasacyjnej w przeważającej mierze stanowią polemikę z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez Sądy obu instancji lub dokonaną przez nie oceną dowodów, co jest niedopuszczalne w ramach skargi kasacyjnej i postępowania kasacyjnego (art. 398<sup>3</sup> § 3 oraz art. 398<sup>13</sup> § 2 k.p.c.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 520 § 1, art. 98 § 3 i art. 98 § 3 w związku z art. 99 oraz art. 108 § 1 w związku z art. 391 § 1, z art. 398<sup>21</sup> i z art. 13 § 2 k.p.c.